

ชี้แจงเหตุผลที่อัยการสูงสุดไม่อุทธรณ์

(ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๔)

คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗

คดีหมายเลขดำที่ อท ๘๔/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อท ๕๙/๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด โดย พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๗		โจทก์
	นายปรีชานนท์ จำนงกุล	ที่ ๑	
	นายประเสริฐ แป้นทอง	ที่ ๒	
	นายวีรุฒิ สุนทรธมาน	ที่ ๓	
	นายไพศาล แดงเจริญ	ที่ ๔	
	นายสง่า แพนกุล	ที่ ๕	
	นายบุญส่ง จันทร์ยวง	ที่ ๖	
	นายอาคม เห็นประเสริฐ	ที่ ๗	
	นางสาวกัญญา อินทร์ประทับ	ที่ ๘	จำเลย

คดีนี้ อัยการสูงสุดมีคำสั่งให้รับดำเนินคดีอาญาฟ้อง โดยมอบหมายให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๗ เป็นโจทก์ยื่นฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งแปดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๒, ๑๕๗, ๑๖๒, ๘๓, ๘๖, ๙๐, ๙๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒

จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ถึงที่ ๖ และที่ ๘ ให้การปฏิเสธ ส่วนจำเลยที่ ๓ และที่ ๗ ให้การรับสารภาพ

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗ มีคำพิพากษาแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และที่ ๘ มีความผิด (ฟ้องโจทก์ข้อ ๒ (๑) (๒) และ (๓) ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕๑ (เดิม), ๑๖๒ (๑) (๔) (เดิม), พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๗ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ (เดิม), ๑๖๒ (๑) (๔) (เดิม), พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีความผิด (ฟ้องโจทก์ข้อ ๒ (๔) ถึง (๒๘)) ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ เดิม, ๑๕๒ เดิม, ๑๖๒ (๑) (๔) เดิม, พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ จำเลยที่ ๕ และที่ ๖ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ เดิม, ๑๕๒ เดิม, ๑๖๒ (๑) (๔) เดิม, พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ลงโทษจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จำคุกกระหนละ ๕ ปี รวม ๒๘ กระหน เป็นจำคุกคนละ ๑๔๐ ปี ลงโทษจำเลยที่ ๓ จำคุกกระหนละ ๕ ปี และปรับกระหนละ ๒๐,๐๐๐ บาท รวม ๓ กระหน เป็นจำคุก ๑๕ ปี และปรับ ๖๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำเลยที่ ๔ จำคุกกระหนละ ๒ ปี ๑๖ เดือน และปรับกระหนละ ๑๓,๐๐๐ บาท รวม ๓ กระหน เป็นจำคุก ๖ ปี ๔๘ เดือน และปรับ ๓๙,๐๐๐ บาท ลงโทษจำเลยที่ ๕ จำคุกกระหนละ ๒ ปี ๑๖ เดือน รวม ๑๒ กระหน เป็นจำคุก ๒๔ ปี ๑๙๒ เดือน ลงโทษจำเลยที่ ๖ จำคุกกระหนละ ๒ ปี ๑๖ เดือน รวม ๑๒ กระหน เป็นจำคุก ๒๔ ปี ๑๙๒ เดือน ลงโทษจำเลยที่ ๗ จำคุก ๒ ปี ๑๖ เดือน และปรับ ๑๓,๐๐๐ บาท ลงโทษจำเลยที่ ๘ จำคุกกระหนละ ๕ ปี รวม ๓ กระหน เป็นจำคุก ๑๕ ปี ในทางพิจารณาของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ถึงที่ ๖ และที่ ๘ นับเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กระหนละหนึ่งในสาม รวมทุกกระหน เป็นลงโทษจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จำคุกคนละ ๙๒ ปี ๑๖ เดือน แต่คงให้จำคุกไว้คนละ ๕๐ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ (๓) คงลงโทษจำเลยที่ ๔ จำคุก ๔ ปี ๓๒ เดือน และปรับ ๒๖,๐๐๐ บาท คงลงโทษจำเลยที่ ๕ จำคุก ๒๐ ปี ๑๖๐ เดือน คงลงโทษจำเลยที่ ๖ จำคุก ๑๖ ปี ๑๒๘ เดือน คงลงโทษจำเลยที่ ๘ จำคุก ๖ ปี ๔๘ เดือน จำเลยที่ ๓ และที่ ๗ ให้การรับสารภาพนับเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กระหนละกึ่งหนึ่ง รวมทุกกระหน คงลงโทษจำเลยที่ ๓ จำคุก ๖ ปี ๑๘ เดือน และปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท คงลงโทษจำเลยที่ ๗ จำคุก ๑ ปี ๘ เดือน และปรับ ๖,๕๐๐ บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดี สำหรับจำเลยที่ ๓ และที่ ๗ ที่ให้การรับสารภาพแสดงว่ามีความรู้สำนึกผิดชอบชั่วดีในการกระทำความผิด ทั้งไม่ปรากฏได้มีประโยชน์ส่วนตัวที่เกี่ยวกับทรัพย์สินในทางทุจริตให้เห็นอย่างเด่นชัดมากเท่าไร และการกระทำยังไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการมากนัก ส่วนจำเลยที่ ๔ กระทำการที่เกี่ยวข้องด้วยความผิดเป็นผู้ติดต่อประสานงานแม้จะรวมถึงในเรื่องการนำเช็คไปเบิกถอนเงินด้วย แต่ไม่ปรากฏมีพฤติกรรมที่ส่อให้เห็นไปในทางทุจริตอย่างร้ายแรงมากเท่าใด ประกอบกับจำเลยที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๗ ไม่เคยต้องรับโทษจำคุกมาก่อน เห็นสมควรให้โอกาสแก่จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๗ กลับตัวประพฤติตนเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๓ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ (ที่แก้ไขใหม่) หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ (ที่แก้ไขใหม่) ข้อหาอื่นสำหรับจำเลยที่ ๔ ให้ยก

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วเห็นว่า จำเลยที่ ๓ และที่ ๗ ให้การรับสารภาพแสดงว่ามีความรู้สำนึกผิดชอบชั่วดีในการกระทำความผิด ทั้งไม่ปรากฏว่าได้มีประโยชน์ส่วนตัวที่เกี่ยวกับทรัพย์สินในทางทุจริตให้เห็นอย่างเด่นชัดมากเท่าไร และการกระทำยังไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการมากนัก ส่วนจำเลยที่ ๔ กระทำการที่เกี่ยวกับความผิดเป็นผู้ติดต่อประสานงานแม้จะรวมถึงในเรื่องการนำเช็คไปเบิกถอนเงินด้วย แต่ไม่ปรากฏมีพฤติกรรมที่สื่อให้เห็นไปในทางทุจริตอย่างร้ายแรงมากเท่าใด ประกอบกับจำเลยที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๗ ไม่เคยต้องรับโทษจำคุกมาก่อน เห็นสมควรให้โอกาสกลับตัวประพฤติตนเป็นพลเมืองดี ที่ศาลมีคำพิพากษารอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๓ ปี เป็นการใช้ดุลพินิจกำหนดโทษเหมาะสมกับพฤติการณ์แห่งคดีแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นแต่อย่างใด คำพิพากษาจึงชอบแล้ว

จึงเผยแพร่คำพิพากษาและเหตุผลของอัยการสูงสุดที่ไม่อุทธรณ์คดีนี้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๙๔

สำนักงานคดีปราบปรามการทุจริตภาค ๗

๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗